

November 2025

Als je een indruk wilt krijgen van de waardering van de Nederlandse natuur in de laatste eeuwen, moet je je niet verlaten op romantische dichters als Willem Kloos en J.C. Bloem. De eerste wil rond 1890 nog wel een blik werpen op de natuur: "Ik houd van een mooi uitzicht buiten, maar ik moet er iets bij te drinken hebben". Het voorbehoud is veelzeggend: zonder absint geen natuurgenet.

Bloem wordt in 1930 pas gelukkig in een grauwe stadsstraat als de Dapperstraat, als het even kan in kou en regen, want: "Natuur is voor tevredenen of legen - en dan, wat is natuur nog in dit land? Een stukje bos ter grootte van een krant, een heuvel met wat villaatjes ertegen" Kortom: geen lofzang op bloemetjes en bijtjes.

De Nederlandse Romantiek fleurt op bij treurigheid, natuur is een verloren zaak.

De in die tijd immens populaire Verkade-albums van Jac.P. Thijsse zouden misschien de indruk kunnen wekken dat in werkelijkheid de natuur rond 1900 floreert als nooit tevoren.

Een misvatting!

Thijsse bejubelt in die albums de nog gespaarde plukjes natuur en sticht in 1905 de organisatie met de veelzeggende naam Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten.

In 1905 blijkt de Nederlandse natuur al gered te moeten worden van de ondergang.

Wie de lijn doortrekt van 1890 via 1905 en 1930 naar 2025, laat alle hoop varen.

Alle hoop?

Nee! Er is in Oosterbeek nog een plukje natuur dat moedig standhoudt.

paddenstoelendeskundige

Nadat **onze paddenstoelendeskundige** de laatste schimmels onder de loep heeft genomen, zijn de voorbereidingen van de aanleg van een proefakkertje met een mix van wintergraan en weidebloemen gestart. In de huidige blog steken **onze zaaiers** hun collega's op de schilderijen van Millet en Van Gogh naar de kroon.

De eerste resultaten kan je - als je goede ogen hebt - al zien in de massa **opgekomen sprietjes wintergraan**

Kloos en Bloem hebben kennelijk nooit rondgekeken in de Zomp in herfsttooi.

Wanneer je zonloze dagen, nattigheid en kou even wegdenkt, is het najaar een heerlijke maand. De laatste paddenstoelen, de kwijnende bloemen en stilgevallen vogeltjes helpen uit alle macht herinneren aan wat we missen: al het moois dat het aflopende jaar ons gebracht heeft. Vergeefse moeite, ware het niet dat de bomen in de Zomp hun beste beentje voor zetten in de kleurenpracht van hun bladeren.

Loop mee met een rondwandeling door ons heempark, de zon en het bruggetje over de Rode Beek tegemoet.

westkant vijver

We passeren de waterval van de Zuiderbeek en lopen aan de **westkant van de vijver** richting het begin november ingezaaide akkertje, vervolgens naar de Rode Beek. De **gaspeldoorn** draagt tegen beter weten in nog wat laatste gele vlinderbloemetjes, de **kardinaalsmuts** draagt vruchtjes, zodat de **zuidhelling van de Dam** geel en rood kleurt, in combinatie met groene blaadjes die de herfst proberen te weerstaan. Intussen werpt de **middagzon tussen de boomtakken** door met haar stralen de Zomp in een ieder moment wisselend licht, zoals ook op het **totaalbeeld, vanaf de oosthelling** mooi te zien is. We eindigen de rondgang op de Dam, waar onze **vlechtheg** kranig standhoudt. Nu we eenmaal daar staan, kunnen we het ten slotte niet laten vanaf de Dam een laatste blik te werpen naar het noorden, op het **Zweiersdal**. Ook niet verkeerd! ...De herfst mag blijven

zaaiers

sprietjes wintergraan

gaspeldoorn

kardinaalsmuts

middagzon

oosthelling

vlechtheg

zuidhelling van de Dam

Zweiersdal